

“La santedat no és un programa d’esforços i de renúncies; és, abans que res, l’experiència de ser estimats per Déu, de rebre gratuïtament el seu amor, la seva misericòrdia”.

(Papa Francesc)

DIA DE LA CATEQUESI A LES ILLES BALEARS: **«Anau, doncs, a tots el pobles i feis-los deixebles meus»**

Aquest diumenge 20 de novembre, festivitat de Jesucrist Rei de l’Univers, les diòcesis de les Illes Balears ens unim un any més per a celebrar en comunió el Dia de la Catequesi. El lema: «Anau, doncs, a tots el pobles i feis-los deixebles meus» (Mt 28, 19), que enguany us proposam, correspon al mandat missioner de Jesús i és una referència explícita a predicar l’Evangeli.

Diu el Papa Francesc a *Evangelii Gaudium*: En la Paraula de Déu apareix permanentment aquest dinamisme de «sortida» que Déu vol provocar en els creients. Abraham va acceptar la crida a sortir cap a una terra nova (cf. Gn 12,1-3). Moisès va escoltar la crida de Déu: «Vés, jo t’envio» (Ex 3,10), i va fer sortir el poble d’Israel cap a la terra de la promesa (cf. Ex 3,17). A Jeremies li va dir: «Arreu on jo t’envii, hi aniràs» (Jr 1,7). Avui, en aquest «anau» de Jesús, hi ha presents els escenaris i els desafiaments sempre nous de la missió evangelitzadora de l’Església, i tots som cridats a aquesta nova «sortida» missionera. Cada cristià i cada comunitat discernirà quin és el camí que el Senyor li demana, però tots

som convidats a acceptar aquesta crida: sortir de la pròpia comoditat i atrevir-se a arribar a totes les perifèries que necessiten la llum de l’Evangeli (EG, 20).

Aquí, apareix renovada la història de la Salvació, segons la qual, des d’Abraham, pare en la fe, han estat molts els qui han seguit aquest dinamisme de «sortida». Un dinamisme que avui, potser, és més necessari que mai i demana estar disposat a sortir de les pròpies comoditats i atrevir-se a sortir a totes les perifèries per donar a conèixer a tots la llum de l’Evangeli i l’amor de Déu. Perifèries que, com bé sabem, no són únicament llocs físics o geogràfics, sinó, sobretot,

“existencials”, perquè s’ha perdut l’esperança i les raons per a viure amb alegria.

Però, l’atreuiment i el coratge per a “sortir”, difícilment el podrem tenir si anam sols. Necessitam de l’Església, de la comunitat cristiana. Per això, en aquest Dia de la catequesi de les Illes Balears, ¿per què no preguem junts per la nostra comunitat de catequistes, amb l’esperança que el Senyor ens faci valents testimonis de l’Evangeli de l’Alegria? I preguntem-nos: ¿Soc terra fèrtil que rep amb alegria la Paraula de Déu, l’Evangeli? ¿Es tracta d’una alegria que mir de silenciar en el moment en què surt de l’església, o pel contrari, transforma la meua vida quotidiana? ¿Experiment la crida de Déu a posar-me en camí i sortir a les perifèries?

Finalment, donem gràcies a Déu pel do de la catequesi i dels i les catequistes que, a les nostres diòcesis, treballen amb goig i entusiasme per a complir el mandat missioner del Senyor: “fer deixebles”.

Vicent Llabrés Riudavets
Secretariat Diocesà de Catequesi

la notícia

Temps d’Advent: «Vine, Senyor Jesús»

L’Advent és un temps litúrgic molt important per als cristians. La paraula prové del llatí ad-venio que vol dir: “arribada, vinguda.” Per tant, és un període de 4 setmanes per esperar i preparar la vinguda de Jesús.

El proper diumenge 27 de novembre començarem aquest temps tan especial i únic, un temps que ens convida a viure amb un esperit esperançador, generós i agraït cap a aquest ésser que sent tot Déu es va fer home i va néixer per amor a nosaltres.

Durant el seu pontificat, Francesc ens ha recordat en més d’una ocasió la importància de preparar

el Nadal “amb accions i gestos concrets cap als altres, encara que siguin petits, perquè la fe no és una teoria abstracta, “toca la carn” i transforma la vida.”

El Sant Pare també ha destacat que l’Advent és un temps per fer memòria de la proximitat de Déu: “L’Advent ens recorda que Jesús va venir a nosaltres i tornarà al final dels temps, però ens preguntem: De què serveixen aquestes vingudes si avui no ve a la nostra vida? Convidem-lo. Fem nostra la invocació pròpia de l’Advent: «Vine, Senyor Jesús».

Els propers dies **anirem informant al Full Dominical de pregàries i diferents activitats, obertes a la participació de tots, que ens ajudaran a viure plenament el temps d’Advent en les nostres comunitats parroquials.**

la paraula de Déu (C)

Nostre Senyor Jesucrist, Rei de tot el Món

Lectura del segon llibre de Samuel 5, 1-3

En aquells dies les tribus d'Israel anaren a veure David a Hebron i li digueren: "Som família teva, som os del teu os i carn de la teva carn. Ja abans, mentre Saül era el nostre rei, tu conduïes les tropes d'Israel quan anaven a la guerra i quan en tornaven, i el Senyor et digué: "Tu pasturaràs Israel, el meu poble, seràs el seu sobirà." Així, quan els ancians d'Israel anaren a veure el rei a Hebron, el rei David va fer amb ells un pacte davant el Senyor i l'ungiren rei d'Israel.

Salm Responsorial 121

R: **Quina alegria quan em varen dir: "Anam a la casa del Senyor."**

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses 1, 12-20

Germans, donam gràcies al Pare, que us ha fet dignes de tenir part en l'heretat del poble sant, en el Regne de la llum. Ell ens alliberà del poder de les tenebres i ens traspasà al Regne del seu Fill estimat, en qui tenim el nostre rescat, el perdó dels nostres pecats. Ell és imatge del Déu invisible, engendrat abans de tota la creació, ja que Déu ha creat totes les coses per ell, tant les del cel, com les de la terra, tant les visibles com les invisibles, tronons, sobirans, governs i potestats. Déu ha creat tot l'univers per ell i l'ha destinat a ell. Ell existeix abans que tot, i tot es manté unit gràcies a ell. Ell és també el cap del cos, que és l'Església. Ell n'és l'origen, és la primícia dels qui retornen d'entre els morts, perquè ell ha de ser en tot el primer. Déu volgué que residís en ell la plenitud de tot allò que existeix; per ell Déu volgué reconciliar-se tot l'univers, posant la pau en tot lo que hi ha tant a la terra com al cel, per la sang de la creu de Jesucrist.

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc 23, 35-43

En aquell temps les autoritats i la gent que s'ho estava mirant se'n reien de Jesús clavat en creu i deien: "Ell, que en salvava d'altres, que se salvi a ell mateix, si és el Messies de Déu, l'Elegit." Els soldats també se'n burlaven: oferint-li vinagre, li deien: "Si ets el rei dels jueus, salva't a tu mateix." Damunt ell hi havia una inscripció que deia: "El rei dels jueus." Un dels criminals penjats a la creu, també li deia insultant-lo: "¿No ets el Messies? Salva't a tu mateix i a nosaltres." Però l'altre, renyant-lo, li respongué: "¿Tu que estàs sofrint la mateixa pena tampoc no tens temor de Déu? I nosaltres ens ho mereixíem, perquè estam sofrint el càstig que ens correspon per lo que hem fet, però aquest no ha fet res de mal." I deia: "Jesús, recordau-vos de mi, quan arribeu al vostre Regne." Jesús li respongué: "T'ho dic amb tota veritat: Avui seràs amb mi en el paradís."

Lectura del segundo libro de Samuel 5, 1-3

En aquellos días, todas las tribus de Israel se presentaron ante David en Hebrón y le dijeron: «Hueso tuyo y carne tuya somos. Desde hace tiempo, cuando Saúl reinaba sobre nosotros, eras tú el que dirigía las salidas y entradas de Israel. Por su parte, el Señor te ha dicho: "Tú pastorearás mi pueblo Israel, tú serás el jefe de Israel"». Los ancianos de Israel vinieron a ver al rey en Hebrón. El rey hizo una alianza con ellos en Hebrón, en presencia del Señor, y ellos le ungieron como rey de Israel.

Salmo responsorial 121

R: **Vamos alegres a la casa del Señor.**

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses 1, 12-20

Hermanos: Damos gracias a Dios Padre, que os ha hecho capaces de compartir la herencia del pueblo santo en la luz. Él nos ha sacado del dominio de las tinieblas, y nos ha trasladado al reino del Hijo de su amor, por cuya sangre hemos recibido la redención, el perdón de los pecados. Él es imagen del Dios invisible, primogénito de toda criatura; porque en él fueron creadas todas las cosas: celestes y terrestres, visibles e invisibles. Tronos y Dominaciones, Principados y Potestades; todo fue creado por él y para él. Él es anterior a todo, y todo se mantiene en él. Él es también la cabeza del cuerpo: de la Iglesia. Él es el principio, el primogénito de entre los muertos, y así es el primero en todo. Porque en él quiso Dios que residiera toda la plenitud. Y por él y para él quiso reconciliar todas las cosas, las del cielo y las de la tierra, haciendo la paz por la sangre de su cruz.

Lectura del santo Evangelio según san Lucas 23, 35-43

En aquel tiempo, los magistrados hacían muecas a Jesús, diciendo: «A otros ha salvado; que se salve a sí mismo, si él es el Mesías de Dios, el Elegido». Se burlaban de él también los soldados, que se acercaban y le ofrecían vinagre, diciendo: «Si eres tú el rey de los judíos, sálvate a ti mismo». Había también por encima de él un letrero: «Este es el rey de los judíos». Uno de los malhechores crucificados lo insultaba, diciendo: «¿No eres tú el Mesías? Sálvate a ti mismo y a nosotros». Pero el otro, respondiéndole e increpándolo, le decía: «¿Ni siquiera temas tú a Dios, estando en la misma condena? Nosotros, en verdad, lo estamos justamente, porque recibimos el justo pago de lo que hicimos; en cambio, este no ha hecho nada malo». Y decía: «Jesús, acuérdate de mí cuando llegues a tu reino». Jesús le dijo: «En verdad te digo: hoy estarás conmigo en el paraíso».

el comentari

Jesucrist, Rei de l'univers

Amb la solemnitat de Crist Rei s'acaba l'any litúrgic amb una mirada dirigida a contemplar Crist amb els braços oberts a la creu, des d'on atraurà i acollirà els pecadors. "I jo, quan seré enlairat damunt la terra, atrauré tothom cap a mi" (Joan 12, 32).

El poble, les autoritats, els soldats, els lladres -penjats un a cada costat-, Maria, la seva mare, Joan, el deixeble estimat, tots miren Jesús a la creu, però de maneres molt diferents. Les autoritats, els soldats i un del lladres se'n burlen i el tempten perquè demostrï clarament a tothom que és el Messies. Jesús supera novament la temptació d'utilitzar el seu poder en benefici propi i no contesta a les burlles; en el poble segurament es donen actituds contraposades, (moltes dones ja ploraven i se'n compadien veient-lo mentre feia camí cap al Gòlgota), Maria i el deixeble estimat pateixen en silenci però confien, plens d'esperança, i el bon lladre declara públicament la seva fe en el Crucificat, i es converteix així en el primer sant. "En veritat t'ho dic: avui seràs amb mi al paradís". Jesús és Rei, però el seu Regne no és d'aquest món perquè no es basa en la imposició sinó en la lliure acollida dels qui creuran i acceptaran el seu projecte: col·laborar en la instauració del Regne de Déu que té com a fonament l'amor, molt més fort que la mort ja que és etern i durarà sempre.

Crist va assumir totalment el projecte del Pare, encaminat a la divinització de l'ésser humà, i l'accepta, sabent que passa per la mort en creu. Per açò nosaltres hem de descobrir en la Creu la revelació de la gran misericòrdia de Déu. Ell, estant a la creu, cerca raons per excusar-nos, "Pare, perdona'ls, que no saben el que fan" (Lluc 23, 34), mentre que nosaltres normalment busquem motius per acusar-nos els uns als altres.

Demaneu a l'Esperit que ens doni els mateixos sentiments de Jesucrist per escampar la seva mirada compassiva al nostre entorn, capaç de transformar-ho tot i fer un món millor.

Teresa Jansà

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

Salms de la 2ª Setmana

DI. 21, Presentació de Santa Maria, verge (MO): Ap 14, 1-3. 4b-5 / Sal 23 / Lc 21, 1-4.

Dt. 22, Santa Cecília, verge i màrtir (MO): Ap 14, 14-19 / Sal 95 / Lc 21, 5-11.

Dc. 23, Fèria: Ap 15, 1-4 / Sal 97 / Lc 21, 12-19.

Dj. 24, Sants Andreu, Dung-Lac, prevere, i companys màrtirs (MO): Ap 18, 1-2. 21-23; 19, 1-3. 9a / Sal 99 / Lc 21, 20-28.

Dv. 25, Santa Caterina d'Alexandria (MLL): Ap 20, 1-4. 11-21. 2 / Sal 83 / Lc 21, 29-33.

Ds. 26, Fèria: Ap 22, 1-7 / Sal 94 / Lc 21, 34-36.
Dg. 27, Primer d'Advent: Is 2, 1-5 / Sal 121 / Rm 13, 11-14a / Mt 24, 37-44.

pregar amb els salms

Jesús, el Senyor, ens ajuda

Els Salms neixen de situacions concretes i vitals: una malaltia, algú que se sent feliç, una pandèmia, algú que ha fet experiència de perdó, algú que es queixa... són una poesia dura a vegades, però realista, en la qual apareixen els sentiments més profunds del cor humà.

Ave Calvar Martínez

Hi ha molts de moments o temporades que ens sentim més fràgils, febles, deseparats, desconcertats, per pèrdua d'éssers estimats, pèrdua de salut. I tenim la necessitat de demanar ajut, com fan els orants en diferents salms:

Senyor, ajuda'm (Sl 69,1)

Una pregària breu, senzilla, com un agafador on descansar en la tribulació. Basten poques paraules per connectar amb el "Tu" que sempre ens escolta. És també la súplica que dirigeix a Jesús, la dona siriofenícia perquè curi la seva filla: Senyor, ajuda'm! (Mt, 15, 25). I el prec d'un malalt en diversos salms:

Déu meu, vine a ajudar-me (Sl 70,2)

És Déu qui m'ajuda, el Senyor fa costat als qui em sostenen (Sl 54,6). Escolta, Senyor, compadeix-te de mi; ajuda'm, Senyor! (Sl 30,11).

Gadi Bosch Pons

viure la sinodalitat

La comunió sinodal

La mateixa paraula "sínodo" ens evoca el camí que hem de recórrer junts com a Poble de Déu pelegrí, cercant sempre la voluntat del Bon Déu a la llum de l'Esperit, qui ens inspira la millor manera d'annunciar l'Evangeli: Crist mort i ressuscitat.

El Sant Pare ens ha advertit de la responsabilitat que suposa comprometre'ns amb la sinodalitat; que no és més que l'exercici pràctic de la comunió en la vida de l'Església, *el modus vivendi et operandi del Cos de Crist*, que es concreta en la participació de tots els mem-

bres en el discerniment i en la missió. Vet aquí l'element clau en el Camí Sinodal: la comunió; l'Amor de tots els membres pel propi Cos, l'Església.

Quan deixem que camp la divisió que sembla el Maligne entre nosaltres comença a fallar tot, especialment el discerniment i la capacitat "d'ensumar" allò que no ve de Déu; i correm el risc de plantejar la conversió de l'Església des dels ulls del món, i no des dels ulls de Déu, arribant a extrems que ens destrueixen. L'Església no podem deixar de mirar com evangelitzar el Món, però salvant-nos de caure en la mundanitat.

Podem començar per prioritzar a les nostres comunitats parroquials allò que serveix a l'evangelització i anar deixant de costat ideologies vàries i tot el que ens allunya de viure conforme a la nostra fe eclesial. El camí sinodal recau en deixar de banda la por de viure amb radicalitat l'Evangeli per anar fent camí cap a una vertadera conversió a Déu com Església.

Jaume Denclar
Seminarista

Cf. Mt5,13-16; Lc12,54-57; Jn17,20-23; Ac13,47; Rm16,17-18; 1Cor12,12-27; Gal1,10; 1Jn4,1-6.

l'entrevista a:

JAUME MARTORELL

Jaume Martorell és el director del Secretariat per a la iniciació cristiana i el catecumenat de la diòcesi de Mallorca. A la Jornada d'Inici de Curs de la Catequesi a Menorca va exposar la nova proposta catequètica adreçada als pares i mares que es fa des del SIC.

Jaume: podem dir que anys enrere la iniciació cristiana començava dins l'entorn familiar?

-Així és. La família sempre ha estat el lloc natural dels primers aprenentatges i l'àmbit en què es transmeten els valors més importants; aquells que més ens marquen a nivell personal. I això inclou, per descomptat, la fe. Però ara, el que observem és que aquesta cadena de transmissió es troba molt debilitada, o, fins i tot, s'ha trencat definitivament, ja que cada cop resulta més difícil trobar pares i mares capaços d'iniciar els fills en la fe cristiana.

Per què és important la catequesi de família?

-Precisament perquè vol ser un intent de donar resposta a la situació de ruptura en la transmissió de la fe que he esmentat abans. Si els infants que actualment tenim a les nostres catequesis ens arriben sense cap vivència de la fe és perquè els seus pares ja no la viuen. I és impossible transmetre allò que no es viu ni es celebra. Per això, la catequesi de família ofereix un espai per a caminar en comunitat i replantejar-se una fe sovint oblidada o dormida, descobrint la presència de Déu dins la vida quotidiana.

Com involucrar els pares i mares en la catequesi?

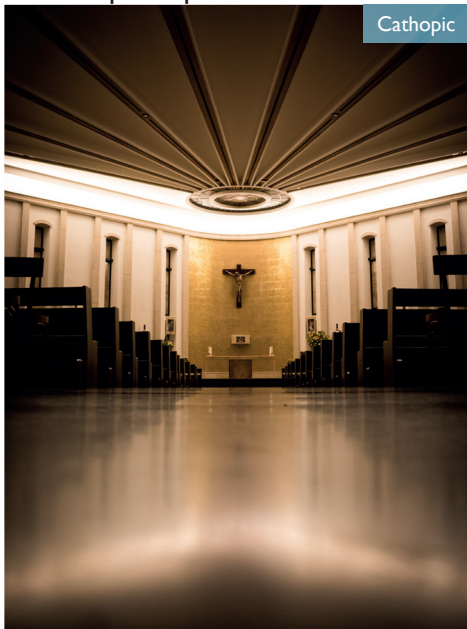
-Jo diria que el més important és atrevir-se a fer-los la proposta, ja que tenim una certa tendència a pensar que no hi estaran interessats. Però, si som valents, segur que ens sorprenem. Des de la meua experiència puc assegurar que quan aquests adults descobreixen que l'Evangeli no és una història llunyan sinó que toca profundament la seva vida i dona sentit i significat autèntic a l'existència, qualche cosa canvia en el seu interior.

Com va ser el seu plantejament en la jornada?

-L'objectiu de la meua intervenció era doble. Per una banda, donar a conèixer l'itinerari catequètic adreçat a pares i mares que forma part de la nova proposta del SIC. I per l'altre, transmetre un missatge d'esperança i coratge als catequistes. Malgrat el moment tan difícil que ens toca viure, els homes i dones del nostre món ens necessiten. Necessiten, avui més que mai, tornar a sentir l'anunci de l'Evangeli. Necessiten testimonis creïbles que transmetin esperança i sentit enmig de tanta incertesa. I jo estic plenament convençut que la catequesi de família i el nou itinerari catequètic que ens proposa el SIC són unes eines magnífiques per a portar endavant aquesta tasca.

Toni Olives

Catholic

Agenda

Actuació del grup de música antiga "Gaudium et Musica"

Diumenge 20 de novembre, a les 12 h, al Monestir de Santa Clara, a Ciutadella.

Festa de Sant Climent

-Diumenge 20 de novembre, a les 11.45 h, solemne Eucaristia. Tot seguit, a les 12.30 h, romeria amb el Sant Patró pels carrers del poble.

-Dimecres 23, a les 19 h, Missa.

Jornada de Formació de Vida Creixent

Dijous 24 de novembre, a les 16 h, a l'Auditori de Ferreries amb dues xerrades de Mn. Juan Manuel Bajo Llauredó, sobre el tema "Renéixer, una nova oportunitat per a les persones majors."

Triduo en honor de la Virgen de la Medalla Milagrosa

Los días 24, 25 y 26 de noviembre en la iglesia de San José de Mahón: -A las 18.30 h rezo del Santo Rosario.

-A las 19 h rezo del Triduo y misa presidida por Mn. Llorenç Sales.

Conferència en honor a l'escultor mallorquí Miquel Arcas

Divendres 25 de novembre, a les 20 h, a la parròquia de Sant Antoni Abat de Maó. Conferència a càrrec del net de l'escultor, D. Antoni Arcas, llicenciat en Belles Arts i exdirector de l'Escola d'Art de Menorca.

Segona Jornada de Teologia

Divendres 25 de novembre, a les 20.15 h, a la Sala d'Actes del Seminari Diocesà (Ciutadella), xerrada a càrrec de Xavier Alonso Calderón, membre de Cristianisme i Justícia. Tema: "Populisme i Democràcia des del punt de vista de la Doctrina Social de l'Església".

Assemblea Ordinària dels Escoltes de Menorca

Divendres 25 de novembre a la Sala d'Arcs del Seminari Diocesà (Ciutadella). Dues convocatòries: la primera a les 19.30 h i la segona a les 20 h.

Notícies nostres

Càritas Menorca posa en marxa un nou model d'entrega d'aliments: les targetes solidàries

L'entitat diocesana inicia amb les targetes solidàries un nou camí per a respondre amb fórmules actuals al servei d'entrega d'aliments que es realitza des de les Càritas parroquials. Es tracta d'una prova pilot que es posa en marxa, en primer lloc, a la parròquia del Carme de Maó i a la parròquia sant Bartomeu

de Ferreries. Durant uns mesos, dos tècnics de Càritas acompanyaran als voluntaris parroquials per fer aquest canvi.

Les targetes solidàries són targetes de prepagament i nominals que es lliuren a les persones i famílies a les quals Càritas acompanya. Després de la valoració de l'equip tècnic de Càritas, s'assignarà una quantitat econòmica que dependrà de les necessitats i dels membres que convisquin a cada llar. El desig d'aquesta iniciativa és dignificar l'entrega d'aliments, de forma completament anònima, afavorint la normalització de les ajudes i potenciant la inclusió dels beneficiaris.

Aquest projecte compta amb la col·laboració de CaixaBank, que serà l'entitat emissora de les targetes i amb l'aportació de diversos finançadors com el Consell Insular, UNESPA, Govern Balear i Càritas Espanyola.

La parròquia des Mercadal celebra la festa del seu patró

El divendres 11 de novembre, es va celebrar la festa de Sant Martí de Tours, titular de la parròquia des Mercadal. Al matí va tenir lloc una missa solemne a la parròquia, molt participada pels fidels i els grups de fillets de catequesi. Després de la celebració van compartir una xocolatada. Al capvespre es van celebrar altres activitats al poble en honor al patró. Sant Martí va destacar per la seva alegria i bondat amb tots. Un fet destacat de la seva vida va tenir lloc un dia d'hivern a les portes de la ciutat d'Amiens, quan va dividir la seva capa en dos trossos per ajudar a un pobre a protegir-se del fred. Aquella nit va

veure en somnis que Jesucrist se li presentava vestit amb el mig mantell que ell havia regalat al pobre i va sentir que li deia: **"Martí, avui m'has cobert amb el teu mantell"**.

Parròquia de Sant Martí

Assemblea regional de la CONFER Balears a Mallorca

El dissabte 12 de novembre els religiosos de la CONFER Balears es van reunir a Palma de Mallorca per celebrar la seva assemblea regional. Hi assistiren quatre religiosos de Menorca, acompanyats de l'Administrador diocesà, Gerard Villalonga, juntament amb assistents de les diòcesis de Mallorca i Eivissa i Formentera,

amb els seus respectius bisbes.

La jornada, que es va celebrar a la Porciúncula de Palma de Mallorca, va començar amb una pregària i, seguidament, el claretà Miguel Tombilla va parlar sobre "Temps petits per a la Vida Religiosa", fent referència a la identitat dels religiosos com a constructors del Regne i la seva implicació al costat dels més pobres i necessitats en una època de vulnerabilitat. També, per haver estat recentment a Ucraïna, va comentar la dura experiència viscuda al mig de la guerra. L'Eucaristia va ser presidida per Sebastià Taltavull, bisbe de Mallorca, i concelebrada per Gerard Villalonga i Vicente Ribas, bisbe d'Eivissa i Formentera, juntament amb nou preveres religiosos de diferents congregacions. La trobada va acabar amb un dinar fraterno.

CONFER Balears